

Til § 3.

Autorisationer foreslås udfærdiget af vedkommende kommunalbestyrelse. For Københavns vedkommende er efter kommunens ønske beføjelserne vedrørende autorisationsgivning m. v. foreslået henlagt til magistraten, hvilket i øvrigt ganske svarer til den efter installationsloven af 1937 gældende ordning. Når en ansøger, der agter at drive erhvervsmæssig virksomhed som gas-, vand- og sanitetsmester eller som kloakmester i medfør, af § 4 har krav på autorisation, skal denne ikke af kommunalbestyrelsen kunne begrænses hverken stedligt inden for forsyningsområdet eller tidsmæssigt eller indholdsmæssigt til kun at omfatte bestemte arter af installationsarbejder. En betingelse for, at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde kan fastsætte begrænsninger i autorisationen, er det derfor, at ansøgeren udtrykkeligt fremsætter begæring herom. En begrænsning af autorisationen vil derimod være rimelig, når ansøgeren ikke agter at drive privat, erhvervsmæssig installatørvirksomhed, f. eks. når ansøgeren er ansat i en fabriksvirksomhed og kun skal foretage installationsarbejder inden for den pågældende virksomhed, ligesom begrænsninger kan være rimelige i en autorisation, som en kommunalbestyrelse finder det forsvareligt at udfærdige, selv om ansøgeren ikke opfylder betingelserne i § 4 og således ikke har krav på autorisation, jfr. tillige § 5.

I henhold til § 7 i installationsloven af 1937 har der været adgang for statsinstitutioner til at opnå særlig bemyndigelse af ministeren for offentlige arbejder til at lade egne folk udføre de i loven omhandlede arbejder. Denne bestemmelse foreslås opretholdt, dog således, at der tilføjes en bestemmelse om, at de pågældende skal have bestået en af ministeren for offentlige arbejder godkendt prøve, jfr. § 4, stk. 1. Det har været overvejet, hvorvidt der burde åbnes tilsvarende adgang for kommunale institutioner (f. eks. hospitaler og skoler) således som det er gennemført på elektricitetsområdet, jfr. § 3, stk. 2 i lov nr. 196 af 7. juni 1958 om autorisation af elektroinstallatører m. v. Da den autorisationsgivende instans efter nærværende lovforslag er kommunalbestyrelsen, er der imidlertid ikke den samme trang til en sådan bestemmelse som på elektricitetsområdet, hvor autorisationerne gives af værkerne, jfr. bemærkningerne til § 4.

Til § 4.

Bestemmelsen fastslår som det almindelige, at autorisation kun *kan* og på den anden side også *skal* gives, når den pågældende mester opfylder visse generelle krav.

I tilfælde, hvor en person ikke opfylder de betingelser, der giver ham ret til at opnå autorisation, bør meddelelse af autorisation dog ikke være udelukket, og når bortses fra eksamenskravet, som kun kan fraviges ved dispensation i henhold til § 2, stk. 2, er de enkelte kommunalbestyrelser da ej heller efter bestemmelsens ordlyd afskåret fra at fravige de øvrige generelle betingelser, hvor forholdene taler derfor. Dette kan f. eks. være tilfældet, hvor en kommunal institution eller en større erhvervsvirksomhed ønsker at lade installationsarbejder inden for institutionens henholdsvis virksomhedens område udføre af en af sine egne medarbejdere, der opfylder eksamenskravet, men ikke har selvstændigt værksted.

I forbindelse med meddelelse af autorisation, uanset at den pågældende ikke opfylder et eller flere af de generelle krav, kan der, som nævnt i bemærkningerne til § 3, i det omfang omstændighederne må skønnes at tilsige det, foretages begrænsning af autorisationens gyldighedsområde såvel stedlig og tidsmæssigt som med hensyn til omfanget af de arbejder, autorisationen giver ret til at udføre.

Bestemmelserne i stk. 1, pkt. 1) og 2) er i princippet overensstemmende med, hvad der er fastsat inden for flere større kommuner i medfør af § 4, stk. 1, i installationsloven af 1937. Spørgsmålet om berettigelsen af stillede krav til værkstedets indretning og udstyr kan i medfør af forslaget § 10, stk. 2, indankes for ministeren for offentlige arbejder. Det under pkt. 3) opstillede krav sigter på at skabe en vis garanti for, at ansøgeren har holdt sine kundskaber vedlige. Det under pkt. 4) opstillede krav vil under den nugældende næringslov næppe have nogen selvstændig betydning, men man har dog medtaget det som betingelse for, at ansøgeren skal have krav på autorisation, da man uanset mulige ændringer i næringslovgivningen vil finde det rimeligt, at personer, der er ude af rådighed over deres bo, kun skal kunne opnå autorisation, såfremt vedkommende kommunalbestyrelse skønner, at ansøgeren uanset sin økonomiske stilling er i stand til at udføre de en autoriseret mester normalt påhvilende opgaver forsvareligt. Der må af sikkerhedsgrunde stilles strenge krav i så henseende.

I stk. 2 fastslås det ligeledes nye princip, hvorefter mestrene normalt ikke skal være begrænsede til at virke inden for den kommune, hvor de har deres forretningssted, men som regel kan kræve sig autoriseret også inden for andre kommuner. En betingelse for, at mesteren har et sådant krav, er først og fremmest, at han har haft krav på og derfor har fået udstedt en gyldig og ubegrænset